



## Szentesi Zöldi László - Szun-ce és a Fidesz

2013 november 13. Flag

### Szöveg méret

Mentés

- 
- 
- 

• [0](#)

Még

nincs értékelve

Mérték

Bajnainak, Gyurcsánynak és Mesterháznak talán az a baja, hogy nem olvasta Szun-cét. Pedig A hadviselés törvényei című, kétezer-ötszáz évvel ezelőtt írott könyvre sokat hivatkoznak. Bár vállalati tréningeken, egyetemen a kívánatosnál sűrűbben idézik, ettől még zseniális és örök érvényű stratégiai gyűjtemény.

Négy állítás, négy igazság. Szun-ce a bölcs hadvezetésről beszél, mi pedig megnézzük, tanácsai érvényesek-e a mai Magyarországon. Nem üres gondolati játékról, erőteltett párhuzamokról van szó, hanem nagyon is gyakorlati kérdésekről, a soron következő választás előtti politikai helyzetfelmérésről.

Lássuk az első. „Aki megérti, mikor szabad harcba bocsátkozni és mikor nem, az győz.”

Amikor Orbán Viktor nem jelent meg a bajai választáson, sokan gyávasággal vádolták. Pedig pusztán arról volt szó, hogy nem volt még ideje a harcnak. A harc – a Fidesz számára – akkor következett el, amikor a konkrét győzelemért kellett dolgozni, és ellentétben a helyszínen megjelent ellenzéki pártvezérekkel, a „hadvezérnek” még ekkor sem kellett felfednie magát. Neki lett igaz: személyes részvétele nélkül is megnyerte a jobboldal a csatát, vagyis beigazolódott, hogy a harcba bocsátkozás időpontjának helyes megválasztása valóban fontos.



Szun-ce második állítása: „Száz harcot vívni és százszor győzni nem a legjobb a jók között. Nem is harcolni, mégis alávetni az ellenséges sereget: ez a legjobb a jók között.”

Harc nélkül győzni valóban csak a legjobbak tudnak. A parlamenti kétharmad, a magyar nemzeti oldal jelenleg harc nélkül is győzelemre áll. Nem elsősorban a saját ügyessége, inkább a túloldal meglepő amatőrizmusa miatt, de ez végső soron mellékes. A szorosabban vett kampány még csak most következik, s miközben a Fidesz–KDNP nyugodtan készülhet a saját témáival, a baloldal erejét hónapok óta gyengíti a rivalizálás, ezért képtelen a valódi kérdésekre összpontosítani. Nagyjából öt hónap van hátra a választásig, és még mindig adósak alapvető válaszokkal. Nem tudtak magukhoz csalogatni százezreket, mert nem a választóval, hanem egymással foglalkoztak. Ha ez így folytatódik, „az ellenséges sereg”, vagyis a baloldal teljesen felőrli magát tavaszig, és a Fidesz harc nélkül is megnyeri a háborút.

Harmadszorra azt mondja Szun-ce: „Akinél a felettesek és alárendeltek ugyanazt akarják, az győz.”

A Fidesz–KDNP hatalmas, többmillió táborában van. A Békemenethez hasonló látványos, egyúttal számokban is eligazító tömegdemonstrációt egyetlen más parlamenti erő sem tud felmutatni. Orbán Viktor tekintélye és karizmája összefűzi a kormány követőit: ezzel nem versenyezhet egyetlen más párt sem. A Fidesz-KDNP-ben „felettesek” és „alárendeltek” ugyanazt akarják, és ez nem más, mint a kormányzás folytatása, az újabb négyéves mandátum. Ehhez hasonló célkitűzése reálisan egyetlen más mozgalomnak sem lehet: a baloldali ellenzék csak beszél a győzelemről, de fogalma sincs, hogyan győzhetne, hogy mit csinálna a választás másnapján ölébe pottyant hatalommal. Nincs stratégiája, nincs programja, nem ért egyet abban, ki vezesse a seregeket. A Jobbik és az LMP pedig 2014-ben nem álmodozhat kormányzó többséggel.

Végezetül Szun-ce azt mondja: „(Seregünk) csak akkor képes megmaradni, ha előzleg bevetettük már pusztulással fenyegető területen; csak akkor tudja életét megmenteni, ha előzleg megjárt már halálos területet is. Mert katonáinknak előbb hátrányos helyzetbe kell jutniuk, csak azután képesek jól intézni a győzelem vagy vereség dolgát.”

A Fidesz-KDNP követőit összefűzi a 2006-os, de különösen a 2002-es választás kudarca. Akkor és ott a csata elveszett, de a polgári körökkel és a párt mozgalommá szerveződéssel olyan morális erő birtokába jutottak, amely középtávon egyeduralkodó erővé emelte őket. „Megjártak halálos területeket” 2002-ben és 2006-ban, éppen ezért értékelik a jelenlegi erőfölényt. Hátrányos helyzetüket győzelmi helyzetté fordították, és azt tapasztalták, hogy az országnak át kellett haladnia a megtisztulás stációin, a gyurcsányi hazugságyár kétharmados elutasításán, hogy jobboldali kormány vezethesse az országot. Ezért erősebb és következetesebb a mostani jobboldali kormányzás az 1998 és 2002 közöttinél – ahhoz még nem tapadt hozzá a vereség megannyi tanulsága, a feltápaszkodás és lassú építkezés közös tapasztalata.

Szun-ce úgy látja, hogy a tapasztaltabb hadvezér, az egységesebb tábor, a győzelmet jobban akaró hadsereg szokott győzni. Valóban így van. Jelenleg úgy tűnik, a baloldalt semmi sem élte a halvány reményen kívül. Bizakodhatunk, de el nem bízhatjuk magunkat, mert a háború természetéhez az is hozzátartozik, hogy az utolsó pillanatig résen kell lenni, és a lehető legnagyobb erőfeszítéssel kell szétzúzni az ellenség állásait. Majd kíméletlenül felszámolni a maradék ellenállást, hogy jó ideig eszükbe se jusson fegyver után kapkodni.

Ezt is Szun-ce mondja a háború természetéről.

Szentesi Zöldi László – magyarhirlap.hu



**Ajánló**

